

Lambert de Groot
Meridiaan 40
7891EG Klazienaveen

Wooncorporatie Lefier
Hooggoorns 16
7812AM Emmen

Betreft: Bezwaarschrift

Klazienaveen, 13 juni 2012

Geachte heer, mevrouw,

Ondergetekende, Lambert de Groot woonachtig te Klazienaveen maakt hierbij bezwaar tegen uw besluit d.d. 12 juni 2012, waarbij hem de plaatsing van een antenne op het dak van de flat werd geweigerd.

Ondergetekende is door uw besluit rechtsreeks in zijn belangen getroffen en is van oordeel dat het besluit in strijd is met algemeen verbindende voorschriften en algemene beginselen van behoorlijk bestuur.

Daartoe moge het volgende dienen:

Ondergetekende is houder van een amateurradiozendvergunning klasse N, welke hem na daartoe afgelegd examen in radiotechniek en voorschriften werd verleend door de rijksoverheid, en dient voor deelname aan het radioverkeer in het kader van de Amateur Radio Dienst te kunnen beschikken over een adequate antenne-installatie.

De Amateur Radio Dienst wordt door de ITU-Radio Regulations (Conventie van Genève) gedefinieerd als: "Een Dienst van zelfontwikkeling, inter-communicatie en technische onderzoeken, uitgeoefend door amateurs, zijnde behoorlijk bevoegde personen met belangstelling voor radiotechniek, uitsluitend met een persoonlijk oogmerk en zonder financieel belang."

Volgens artikel 10 van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (hierna: EVRM) heeft een ieder recht op vrijheid van meningsuiting.

Dit recht omvat onder meer het recht om inlichtingen en denkbeelden te ontvangen of door te geven zonder inmenging van overheidswege en ongeacht grenzen.

Slechts in bijzondere gevallen, genoemd in het tweede lid van artikel 10, mag dit recht worden beperkt, zoals ter voorkoming van wanordelijkheden of ter bescherming van de rechten van derden.

Uitgangspunt moet zijn dat het verdrag zoveel mogelijk zijn werking moet hebben, aangezien hier een fundamenteel recht in het geding is.

Volgens artikel 94 Grondwet vinden wettelijke voorschriften geen toepassing wanneer deze toepassing niet verenigbaar is met een ieder verbindende bepaling van verdragen.

Blijkens vaste jurisprudentie dienen inzake plaatsing van antennes door radiozendamateurs voorschriften van bestemmingsplannen, bouwverordeningen en welstandsbepalingen, voor zover deze die plaatsing niet toelaten, dan ook buiten toepassing te blijven wegens strijd met artikel 10 EVRM in verband met artikel 94 Grondwet, tenzij extreme gevallen zouden nopen tot een geoorloofde beperking ter bescherming van de artikel 10 lid 2 genoemde belangen.

In het onderhavige geval dienen de bepalingen van het bestemmingsplan, de bouwverordeningen en artikel 12 Woningwet (welstandsbe­paling), voor zover deze aan plaatsing van de antenne in de weg staan, buiten toepassing te blijven op grond van artikel 10 EVRM in verband met artikel 94 Grondwet, c.q. dient vrijstelling/ontheffing te worden verleend waar die bevoegdheid gegeven is, aangezien zich in casus geen omstandigheden voordoet als bedoeld in het tweede lid van artikel 10 EVRM (bescherming rechten van anderen) op grond waarvan een beperking van het recht op vrijheid van meningsuiting geoorloofd zou zijn.

Als u bij uw standpunt blijft na dit bezwaar, ben ik genoodzaakt juridische stappen te gaan ondernemen. Houdt u er rekening mee, dat dit hoge kosten met zich mee kan brengen.

Met vriendelijke groet,

Lambert de Groot

Bijlagen:

- Zaak 1: Radiozendamateur/Raad van State R03 90 4205
- Zaak 2: Arrondissementsrechtbank te Arnhem.
- Zaak 3: Kanton Gerecht Arnhem Rolnummer1041/97 op 28 juli 1997
- Zaak 4: Rechtbank Utrecht, 693170 UC EXPL 10-7772

Lees deze zaken zorgvuldig door voordat u een beslissing neemt!

Zaak 1

Radio zendamateur met A/F licentie vraagt aan, een antennemast licht bouwvergunningplichtig, bij de Gemeente, aanvrager heeft een eigen koopwoning.
Heet nu Omgevingsvergunning.

Samen met hem de bouwaanvraag toegelicht bij de Gemeente Sneek, afdeling Bouw en Woning toezicht, naar aanleiding van de vragen die B&W hadden over die aanvraag.

De wet is duidelijk in deze, sinds de nieuwe bouwverordening in werking is getreden zijn er 3 categorieën bouwwerken, voor ons alleen de antennes en masten er even uitgelicht.

1. Geen bouwvergunning vereist, kleine niet van belang zijnde bouwwerken waarvoor geen vergunning is vereist, onder andere antenne (masten) van minder als 5 meter lang gemeten op het punt waar zij het dak doorkruist/snijdt.

2. Omgevingsvergunning plichtig, wat masten betreft, elke mast niet vallend onder punt 1, met een maximale hoogte tot 40 meter.

3. Elk ander bouwwerk niet vallend onder 1 of 2, of masten vanaf 40 meter en hoger in ons geval, regulier bouwvergunning plichtig.

In dit geval was een lichte bouwvergunning nodig, de wet stelt dat de Gemeente dan binnen 6 weken een uitslag van de aanvraag uitslag over die vergunning moet verlenen zonder uitstel.

Dit geval duurde echter meer als 9 maanden met telkens nieuwe vragen van de Gemeente, en foutief de inschakeling van de welstand advies commissie, ondanks dat we bij het begin al zeer duidelijk hadden aangegeven dat dit niet hoefde.

Daar een en ander veel te lang duurde en de wettelijke termijn door de Gemeente was overschreden maar een gesprek aangevraagd met de Wethouder van de Gemeente Sneek, de Hr. Hans v/d Broek, daarbij aanwezig het Hoofd van de afdeling Bouw en Woning toezicht van de Gemeente Sneek, in een amicaal gesprek de zaak aangekaart en besproken.

Na een toelichting onzerzijds is het volgende afgesproken.

1. Zendateurs en andere belanghebbenden met een buiten antenne/mast zullen niet meer onnodig worden beperkt.

2. Voor de licht vergunningplichtige bouwvergunning wordt conform de wet nu de welstand advies commissie niet meer ingeschakeld, dit voorkomt een nieuwe ronde van bezwaren van omwonenden en vertraging omdat deze behandeld moeten worden, en een negatief advies niet meer rechtsgeldig is, een negatief advies komt immers neer op een antenne verbod wat volgens het EVRM Art 10 lid 1 een Europees grondrecht is.

3. Er zullen geen onnodige problemen meer worden gecreëerd.

4. Volledige medewerking aan radio zendateurs en andere rechtmatige belanghebbenden voor een antenne en/of mast.

5. Art 19 voor de vrijstelling van het bestemmingsplan zal zonder meer worden doorgevoerd, Art 10 EVRM (Europees Verdrag voor de Bescherming van de Mens) gaat hier boven, derhalve zal het bestemmingsplan zonder meer moeten worden veranderd en is dus de inspraak procedure onnodig.

6. Handhaven van de 6 weken termijn tot verlenen bouwvergunning zoals dat is geregeld in de Wet. Zie de nieuwe omgevingsvergunning termijnen deze zijn nu anders.

Even op een rijtje van Art 19.

Vrijstelling volgens artikel 19 lid 1

Als voor een bepaald plan of project niet volstaan kan worden met een artikel 19 lid 2 of lid 3 vrijstelling dan kan vrijstelling gegeven worden van de bepalingen van het geldende bestemmingsplan met artikel 19 lid 1. Het kunnen kleine plannetjes zijn, maar het kunnen ook erg grote projecten zijn. Daarom is de procedure een lange met veel waarborg voor belanghebbenden. De hieronder gegeven procedure komt dan ook sterk overeen met de procedure voor het herzien van het bestemmingsplan.

De procedure:

1. De gemeente beslist zo spoedig mogelijk (en in ieder geval binnen 8 weken) na ontvangst van de aanvraag om vrijstelling of de aanvraag wordt afgewezen of dat ze positief tegenover de aanvraag staat. Als de gemeente positief staat tegenover uw vrijstellingsverzoek betekent dat nog niet dat u vrijstelling krijgt!
2. Bij de voorbereiding van een vrijstelling kan de gemeente de meningen van de bevolking en andere belanghebbenden raadplegen. Dit is de inspraak. Of en hoe inspraak gehouden wordt staat in de gemeentelijke inspraakverordening geregeld. Daar is ook de termijn in geregeld; een veel gebruikte termijn is 4 weken. Tijdens de inspraak kan iedereen een reactie geven op de voorgenomen vrijstelling. De gemeente is niet wettelijk verplicht om inspraak te verlenen. Zij kan deze fase ook overslaan. De gemeentelijke inspraakverordening dient te worden geraadpleegd om te achterhalen hoe de inspraak is geregeld en wanneer deze wel of niet wordt toegepast.
3. Als na de inspraak wordt besloten om door te gaan (waarbij met de binnengekomen inspraakreacties rekening moet worden gehouden (als er inspraak is gehouden natuurlijk)) wordt het concept vrijstellingsbesluit ter inzage gelegd en wordt de procedure uit artikel 19 gestart.
4. Het concept vrijstellingsbesluit en de hierbij horende stukken (bijvoorbeeld een ruimtelijke onderbouwing en het verslag van de inspraak) liggen ter inzage gedurende 6 weken. Tijdens deze termijn van 6 weken kunt u naar keuze schriftelijk of mondelinge zienswijzen indienen.
5. De gemeente beslist binnen 8 weken tot het wel of niet aanvragen van een noodzakelijke verklaring van geen bezwaar bij Gedeputeerde Staten (GS; het dagelijks provinciaal bestuur).
6. GS nemen binnen 8 weken een beslissing over de gevraagde verklaring van geen bezwaar.
7. De gemeente moet na het ontvangen van de verklaring van geen bezwaar binnen 2 weken een besluit nemen over het wel of niet verlenen van de vrijstelling.
8. De gemeente besluit tot het wel (of niet!) verlenen van de vrijstelling. Vaak wordt tegelijkertijd ook een bouwvergunning afgegeven omdat vaak vrijstelling wordt gevraagd voor een bouwwerk. Maar dit hoeft niet altijd zo te zijn.
9. Indien de vrijstelling niet samenhangt met een bouwvergunningaanvraag kunt u tegen het vrijstellingsbesluit in beroep gaan bij de rechtbank. Dat moet binnen 6 weken. U hoeft in dat geval niet eerst een bezwaarschrift in te dienen bij burgemeester en wethouders of de raad van de gemeente. In deze termijn kunt u ook om een voorlopige voorziening (een schorsing) bij de President van de Rechtbank vragen. Indien de vrijstelling samenhangt met een bouwvergunningaanvraag valt de vrijstellingsverlening (of weigering) samen met de verlening (of weigering) van een bouwvergunning en kunt u tegen het vrijstellingsbesluit niet zelfstandig in bezwaar of beroep gaan, maar wordt het vrijstellingsbesluit geacht deel uit te maken van het besluit omtrent de verlening (of weigering) van de bouwvergunning. Dat betekent, dat de beroepsgang met betrekking tot de bouwvergunning van toepassing is. Concreet betekent dit, dat u eerst een bezwaarschrift bij burgemeester en wethouders van de gemeente moet indienen en vervolgens beroep kan instellen (tegen het besluit op het bezwaarschrift) bij de rechtbank.
10. Mocht het beroep ongegrond worden verklaard dan kunt u daar tegen in hoger beroep gaan bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State. Dat moet binnen 6 weken.

De vrijstelling van deze procedure houdt in dat deze weg NIET meer gevolgd hoeft te worden, een grote tijdsbesparing oplevert en problemen met termijn overschrijding voorkomt.

EVRM Art 10

EUROPEES VERDRAG TOT BESCHERMING VAN DE RECHTEN VAN DE MENS EN DE
FUNDAMENTELE VRIJHEDEN

Verdrag van 4 november 1950, Trb. 1951., 154 (Rectificatie Trb. 1961, 8 en 1979, 150), laatstelijk gewijzigd 11 mei 1994, Trb. 1994, 165

Vrijheid van meningsuiting Art. 10

- 1. Een ieder heeft recht op vrijheid van meningsuiting. Dit recht omvat de vrijheid een mening te koesteren en de vrijheid om inlichtingen of denkbeelden te ontvangen of te verstrekken, zonder inmenging van enig openbaar gezag en ongeacht grenzen. Dit artikel belet Staten niet radio-omroep, bioscoop- of televisieondernemingen te onderwerpen aan een systeem van vergunningen.

2. Daar de uitoefening van deze vrijheden plichten en verantwoordelijkheden met zich brengt, kan zij worden onderworpen aan bepaalde formaliteiten, voorwaarden, beperkingen of sancties, die bij de wet zijn voorzien en die in een democratische samenleving noodzakelijk zijn in het belang van de nationale veiligheid, territoriale integriteit of openbare veiligheid, het voorkomen van wanordelijkheden en strafbare feiten, de bescherming van de gezondheid of de goede zeden, de bescherming van de goede naam of de rechten van anderen, om de verspreiding van vertrouwelijke mededelingen te voorkomen of om het gezag en de onpartijdigheid van de rechterlijke macht te waarborgen.

Voor alle duidelijkheid, het is wetgeving op Europees niveau, en staat zelfs boven de Nederlandse wetgeving, is dwingend recht, dat wil zeggen dat het een gewaarborgd en voor alle partijen bindend recht is, dit wordt ook nog eens bevestigd in onze Grondwet.

Zoals je kunt zien is er een 2e lid aan Art 10 verbonden.

Hieraan ontleen Woningstichtingen en sommige Gemeentes graag het recht om Art 10 lid 1 in te perken of geheel onmogelijk te maken, vaak omdat er in het verleden uitspraken zijn gedaan door rechtbanken gebaseerd op de oude wetgeving.

Aangezien Lid 1 dwingend recht is zijn de uitzonderingen die lid 2 toestaan alleen geldig indien deze van zeer zwaarwegend karakter zijn, maar kunnen alleen beperkingen opleggen, maar mogen Lid 1 niet onmogelijk maken, dus een antenneverbod zonder meer is niet mogelijk en onwettig.

Wanneer een verhuurder een antenneverbod oplegt voor je de woning mag huren is dat volgens Jurisprudentie van de Raad van State, het hoogste Rechtsorgaan in Nederland, in strijd met deze wetgeving.

Art 10 garandeert immers de vrijheid van meningsuiting en de rechten van de radiozendamateur tegenover de overheid en verhuurder

Als al Lid 2 in werking treedt in EXTREME gevallen dient toch Lid 1 zoveel mogelijk zijn werking te hebben, daar een fundamenteel recht in het geding is.

De Burgerlijke rechter oordeelde dat binnen huurverhoudingen Art 10 eveneens van toepassing is daarbij in acht nemend de aard van het gewaarborgde grondrecht en anderzijds het feit dat een huurovereenkomst een primaire behoefte is.

Een weigering voor het plaatsen van antennes of antennemast(en) vormt dan ook een ernstige aantasting van het woongenot, waarop de huurder recht heeft, voor zover de belangen van de verhuurder niet wezenlijk worden aangetast.

In de meeste gevallen wordt dan door de rechter ook toestemming verleend voor het plaatsen van antenne masten/antennes.

Indien de antenne/mast op een bouwkundig verantwoorde wijze wordt geplaatst worden de belangen van de verhuurder in geen enkel opzicht geschaad, in welk geval voor een weigering geen enkele plaats is.

Een weigering van de toestemming zonder zwaarwegende gronden welke noodzakelijk zijn ter bescherming van de gerechtvaardigde belangen van de verhuurder, met worden aangemerkt te zijn gedaan in strijd met Art 10 EVRM.

Aangezien deze weigering geacht moet worden te zijn geschied zonder redelijk motief zal alleen daarom sprake zijn van in strijd zijn met de redelijkheid en billijkheid waarmee volgens het Wetboek de huurovereenkomst ten uitvoer moet worden gebracht.

Dit houdt ook in dat als je al in een woning woont en een huurcontract met huurvoorwaarden hebt met een dergelijke bepaling deze onevenredig bezwarend is, en Art 10 EVRM daarboven gaat, en dus die bepaling ongeldig is.

In het geval de verhuurder zich zorgen maakt over eventuele storingen veroorzaakt door het zenden het volgende.

Ingevolge de wet op Telecommunicatievoorzieningen en de daarop geënte regelingen alsmede de voorschriften verbonden aan de radio zendmachtiging dient de gebruikte apparatuur aan strenge regels te voldoen.

Tevens bevatten deze voorschriften welke ongestoord gebruik van consumenten apparatuur van derden waarborgen.

Eventuele storingsklachten worden behandeld door het klachtenbureau radiostoringen van de Rijksdienst voor Radiocommunicatie (RDR), overeenkomstig door de Minister van Verkeer en Waterstaat vastgestelde regels.

Zoals uit bovenstaande valt te lezen is een advies van de welstand adviescommissie niet meer nodig, deze komen meestal met zeer "wollige" uitspraken over het niet passen van de antennes/mast(en) in het straatbeeld etc.

Raad van State R03 90 4205

21 juni 1994

De belemmering van het uitzicht van omwonenden en zelfs het bestaan van een alternatief als zodanig voor de antennes is onvoldoende voor het antenneverbod.

R.V.S. R03 89 1089

Horizontale antennes of draad antennes zijn ook volgens de oude en nieuwe woning wet bouwvergunning vrij.

En dus niet onderworpen aan een welstand advies, noch is er een beroep mogelijk op grond van uitzicht of uitstraling etc.

Ook worden deze wollige uitspraken gedaan door Woningstichtingen, Gemeentes en vooral op het punt van het uitzicht voor omwonenden, precedentwerking etc.

Het uitzicht van een huurder/eigenaar van een woning is NIET gegarandeerd, in deze veranderende maatschappij groeien ook bomen gewoon door, worden andere bouwwerken gesloopt, of nieuw gebouwd, weilanden met een nieuwe wijk volgebouwd, daardoor zal ook het uitzicht dynamisch veranderen.

Alleen als de gewenste mast/antennes een ernstige afbreuk doen aan bijvoorbeeld een bijzonder beschermd landschappelijk karakter kunnen beperkingen worden gemaakt voor de hoogte e.d., maar mogen het plaatsen niet onmogelijk maken.

Zie ook Art 93 en Art 94 van de Nederlandse Grondwet, Art 93 omschrijft de verbindende bepaling van Art 10 EVRM, Art 94 van de Grondwet omschrijft dat wettelijke voorschriften geen toepassing vinden als deze toepassing niet verenigbaar is met een ieder verbindende bepaling van verdragen.

Voorwaarde in dit alles is dat de gewenste antenne installatie noodzakelijk is van de door Art 10 EVRM gewaarborgde rechten, zoals een noodzakelijke hoogte, vrij van obstakels in de omgeving, technisch vereiste afmeting van de antennes, en dat zich geen situatie voordoet die gelet op het 2e lid van Art 10 EVRM beperkingen van die rechten rechtvaardigt.

Het niet voldoen aan welstand criteria kan dus niet leiden tot een weigering van de bouwvergunning, of de plaatsing van een bouwvergunningvrije mast/antennes.

Zaak 2

Arrondissementsrechtbank te Arnhem, meervoudige kamer voor de behandeling van burgerlijke zaken in de zaak van,
Stichting volkshuisvesting Arnhem tegen A.D. Elzenaar. (maar een voorbeeld van de vele)

Rolnummer AP 1998/549

Dit gaat over een huurder welke een antenneverbod kreeg opgelegd door de verhuurder.
Dit op grond van risico van schade, ontsierend effect, en precedent werking.
In dit geval wees de meervoudige kamer deze bezwaren van de verhuurder naar de prullenmand.
Toch zullen veel verhuurders weer proberen met dergelijke termen een antenneplaatsing te verhinderen.

Van belang voor Uw zaak is deze:

De Burgerlijke rechter oordeelde dat binnen huurverhoudingen Art 10 eveneens van toepassing is daarbij in acht nemend de aard van het gewaarborgde grondrecht en anderzijds het feit dat een huurovereenkomst een primaire behoefte is.

Een antenneverbod in de huurovereenkomst is niet geldig, ook al is deze getekend, omdat huren een primaire behoefte is en de huur niet tot stand was gekomen als er niet getekend was.

Omdat daarmee een Europees recht wordt uitgesloten wat boven dit getekende contract staat en huren een primaire behoefte is, is het getekende contract niet geldig op dat punt.

Ook belangrijk:

Een weigering voor het plaatsen van antennes of antennemast(en) vormt dan ook een ernstige aantasting van het woongenot, waarop de huurder recht heeft, voor zover de belangen van de verhuurder niet wezenlijk worden aangetast. (afdwingbaar met een hoge dwangsom indien de verhuurder in gebreke blijft alsnog dat recht te laten uitoefenen)

In de meeste gevallen wordt dan door de rechter ook toestemming verleend voor het plaatsen van antennes of masten/antennes.

De verhuurder kan dan wel eisen stellen voor wat betreft de degelijkheid van de constructie, inschakeling van een technische dienst, WA verzekering voor de mast/antennes.

Ditzelfde geldt ook naar de Gemeente toe die er immers zorg voor moet dragen dat haar burgers hun Grondwettelijke en overkoepelende Europese rechten volledig en onverkort kunnen uitoefenen, zonder inmenging van het gezag.

Indien de antenne/mast op een bouwkundig verantwoorde wijze wordt geplaatst worden de belangen van de verhuurder in geen enkel opzicht geschaad, in welk geval voor een weigering geen enkele plaats is.

Een weigering van de toestemming zonder zwaarwegende gronden welke noodzakelijk zijn ter bescherming van de gerechtvaardigde belangen van de verhuurder, met worden aangemerkt te zijn gedaan in strijd met Art 10 EVRM.

Een paar zaken.

2.3. Ingevolge artikel 93 van de Grondwet hebben bepalingen van verdragen en besluiten van volkenrechtelijke organisaties, die naar haar inhoud een ieder kunnen verbinden, verbindende kracht nadat zij zijn bekendgemaakt.

In artikel 94 van de Grondwet is bepaald dat binnen het Koninkrijk geldende wettelijke voorschriften geen toepassing vinden, indien deze toepassing niet verenigbaar is met een ieder verbindende bepalingen van verdragen en van besluiten van volkenrechtelijke organisaties.

Ingevolge artikel 10, eerste lid, van het Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (hierna: EVRM) heeft een ieder recht op vrijheid van meningsuiting. Dit recht omvat de vrijheid een mening te koesteren en de vrijheid om inlichtingen of denkbeelden te ontvangen of te verstrekken, zonder inmenging van enig openbaar gezag en ongeacht grenzen.

Ingevolge artikel 10, tweede lid, van het EVRM, voor zover thans van belang, kan de uitoefening van de in het eerste lid bedoelde vrijheden worden onderworpen aan bepaalde formaliteiten, voorwaarden, beperkingen of sancties, die bij de wet zijn voorzien en die in een democratische samenleving noodzakelijk zijn in het belang van de bescherming van de rechten van anderen.

2.4. Zoals de Afdeling eerder heeft overwogen, onder meer in de uitspraak van 22 juni 1994 in zaak

no. R03.90.4205 (AB 1995, 260), is artikel 10 van het EVRM een ieder verbindende bepaling als bedoeld in artikel 94, gelezen in samenhang met artikel 93 van de Grondwet. Hieruit volgt dat de activiteiten van [appellant] aanleiding kunnen geven tot het buiten toepassing laten van de planvoorschriften in zoverre deze aan de oprichting van de antennemast in de weg staan. Voorwaarde daarbij is dat de antennemast noodzakelijk is voor de uitoefening van de door artikel 10 van het EVRM gewaarborgde rechten alsmede dat zich geen situatie voordoet die, gelet op artikel 10, tweede lid van het EVRM, beperking van die rechten rechtvaardigt.

Belang huurder weegt zwaarder als verhuurder, zeker als het gaat om het plaatsen van antennes waarvoor geen alternatief is.!!

Uit het een en ander blijkt dat bij een weigering van een verhuurder of Gemeente voor het plaatsen van een antennemast/antennes :

Dit in strijd is met Art 10 EVRM

In strijd is met de redelijkheid en billijkheid waarmee de huurovereenkomst volgens het Burgerlijk Wetboek ten uitvoer moet worden gebracht.

Een aantasting is van het woongenot dat verhuurder de huurder dient te verschaffen.

Indien de antenne op een bouwkundig verantwoorde wijze wordt aangebracht worden de belangen van de verhuurder op geen enkele wijze geschaad.

Een onevenredige aantasting van de belangen van de verhuurder is geen sprake bij bovenstaande, de enige reden voor afwijzing voor verhuurder.

Over de hoogte van de antennes.

Deze moeten zoveel mogelijk vrij van obstakels worden geplaatst, voor de technisch vereiste hoogte geldt de 1/2 golflengte als minimum wat betekend dat voor de korte golf een minimale hoogte van 18 meter boven de onderliggende grond al een ernstig compromis is.

Bij een lagere opstelling voor een korte golf antenne wordt het vermogen loodrecht de lucht ingestraald en gaat verloren

Voor een lagere opstralingshoek waarbij de signalen weerkaatsen in de ionosfeer is dan ook een 1/2 golflengte minimaal.

De Amateurbanden gaan van 160 meter tot en met in het Gigahertz gebied.

Uitgaande van de 160 meter band is dan de minimale hoogte 80 meter..... dit even als rekenvoorbeeld.

Normalerwijze worden masten van 18 tot 24 meter als normaal beschouwd voor radio zendamateurs, daarbovenop komen dan nog de antennes.

De bepaling welke verhuurders plaatsen in het huurcontract is dan ook meestal bedoeld om de huurder het CAI of kabelsysteem te laten gebruiken of internet i.p.v. eigen (tv) antennes.

Dit vormt echter geen alternatief voor de gelicenseerde radiozendamateur met zijn gespecialiseerde zend/ontvangst antennes voor de aan hem primair toegewezen radio zendamateur banden (exclusief) voor het doen van experimenten met zijn zend en ontvangst installatie, preparatie onderzoek antenne experimenten etc.

Uitspraak huurder verhuurder:

Arrondissement rechtbank te Arnhem

Eiser, Verhuurder.

Risico door schade

ontsierend effect

precedentwerking.

Oordeel meervoudige rechtbank:

Door huurder afgesloten verzekering dekt de eventuele schade, betreden dak zal weinig voorkomen, risico's blijven binnen aanvaardbare marge en kan een aantasting van Art 10 EVRM lid 1 niet plaats vinden en is ongeoorloofd.

Gezien het gebouw en de hoogte is het ontsierend effect van de antenne installatie zeer beperkt.

Zeker in vergelijking met een grote schotelantenne, ook hier is het belang onvoldoende tot een inperking van Art 10 EVRM lid 1 recht.

Het geven van toestemming voor een antenneplaatsing en de vrees voor precedent werking daarvan,

speelt meestal het plaatsen van (grote) schotelantennes.(meer als 2 meter doorsnede).
Hiervan is geen sprake, hier is de antenne voor een zendamateur in het geding, heel wat anders als een schotel antenne.

Er is voor een antenne voor een radio zendamateur GEEN andere optie, en er zijn in Nederland huidig slechts 16000 gelicenseerde luister en zendamateurs, zodat van een precedent werking geen sprake is.

De belangen van de verhuurder wegen dan onvoldoende op tegen de belangen van de luister en zendamateur en zijn dan ook ongegrond.

Zaak 3

Kanton Gerecht Arnhem
Rolnummer1041/97 op 28 juli 1997

Zelfde soort zaak, nu eist zendamateur op vonnis dwangsom voor plaatsen antennes.

Weigering plaatsen antenne door verhuurder is aantasting huurgenot.
En bij dezen in strijd met eisen redelijkheid en billijkheid als bedoeld in artikel 6: 2 BW en met artikel 10 lid 1 EVRM

Rechtbank beslist

Verhuurder moet toestaan dat huurder antennes plaatst.
Bij weigering een dwangsom van 500.- euro per dag met maximum van 25.000.-, euro.
bedragen zijn nu aanmerkelijk hoger.

Zaak 4

LJN BR5523, Rechtbank Utrecht, 693170 UC EXPL 10-7772

Datum uitspraak: 04-05-2011

Datum publicatie: 22-08-2011

Rechtsgebied: Civiel overig

Soort procedure: Eerste aanleg - enkelvoudig

Zaaknummers: 693170 UC EXPL 10-7772

Sector toon: Sector kanton

Vindplaats:

PRG ; 2011, 233

Inhoudsindicatie:

Huurrecht. Vordering tot verwijdering zendmast; vrijheid van meningsuiting; artikel 10 EVRM; toetsing Algemene Bepalingen; ontsierend effect. Vordering afgewezen

Uitspraak

RECHTBANK UTRECHT

Sector Civiel

Kantonrechter

Locatie Utrecht

zaaknummer: 693170 UC EXPL 10-7772 CTH 4065

vonnis d.d. 4 mei 2011

inzake

de vereniging Woningbouwvereniging Lopik,
gevestigd en kantoorhoudende te Lopik,
verder ook te noemen De Woningbouwvereniging,
eisende partij,
gemachtigde: mr. J.M.P. Vervest, advocaat te Woerden,

tegen:

[gedaagde],
wonende te [woonplaats],
verder ook te noemen [gedaagde],
gedaagde partij,
gemachtigde: mr. C.C.A. Stallen, advocaat te Eindhoven.

1. Het verloop van de procedure

De Woningbouwvereniging heeft een vordering ingesteld.
[gedaagde] heeft geantwoord op de vordering.
De Woningbouwvereniging heeft voor repliek en [gedaagde] heeft voor dupliek geconcludeerd.
Hierna is uitspraak bepaald.

2. De feiten

2.1. De Woningbouwvereniging enerzijds en [gedaagde] en zijn voormalig echtgenote anderzijds, hebben op 28 augustus 2001 een huurovereenkomst gesloten op grond waarvan De Woningbouwvereniging een woning aan [adres] te [woonplaats] verhuurde aan [gedaagde] en zijn voormalig echtgenote. Op deze huurovereenkomst zijn de Algemene Bepalingen huurovereenkomst woonruimte IX 6.1.1 (hierna te noemen: de Algemene Bepalingen) van toepassing.

2.2. De Woningbouwvereniging en [gedaagde] hebben op 15 augustus 2005 een nieuwe huurovereenkomst gesloten met betrekking tot de woning aan [adres] te [woonplaats]. Op deze huurovereenkomst zijn de Algemene Bepalingen eveneens van toepassing.

2.3. Medio 2009 heeft De Woningbouwvereniging haar beleid ten aanzien van antennes, schotelantennes en zendmastenbeleid aangescherpt. De uitwerking van dit aangescherpte beleid is vervat in het informatieblad Schotelantenne en zendmast (hierna te noemen: het Schotelantenne- en zendmastenbeleid).

3. De vordering en het verweer

3.1. De Woningbouwvereniging vordert bij vonnis, uitvoerbaar bij voorraad:

I. veroordeling van [gedaagde] om binnen vijf dagen na betekening van dit vonnis de zendmast, bevestigd aan de achtergevel van de door [gedaagde] gehuurde woning aan [adres] te [woonplaats], te verwijderen en verwijderd te houden, dan wel deze te verplaatsen op een wijze die voldoet aan het schotelantenne- en zendmastenbeleid vastgelegd in de folder "Schotelantenne en Zendmast";
II. machtiging van De Woningbouwvereniging om, indien gedaagde in gebreke blijft aan het gevorderde onder sub 1 te voldoen, zelf de zendmast te verwijderen, dit alles op kosten van [gedaagde], met veroordeling van [gedaagde] om in dit geval te gedogen dat De Woningbouwvereniging, indien zulks in verband met de verwijdering van de zendmast noodzakelijk is, de door [gedaagde] gehuurde woning betreedt, voorts met machtiging van De Woningbouwvereniging, indien gedaagde in dat geval eiseres zal verhinderen om de betreffende werkzaamheden te verrichten, deze werkzaamheden te doen uitvoeren met behulp van de sterke arm;
III. [gedaagde] te veroordelen tot betaling van een dwangsom van € 150,00, althans een door de kantonrechter te bepalen dwangsom, voor elke dag of deel daarvan dat [gedaagde] niet voldoet aan

het gevorderde onder II;

IV. [gedaagde] te verbieden in het vervolg, althans na betekening van dit vonnis een zendmast in welke vorm dan ook, te plaatsen aan de buitenzijde van de woning, op het dak of op enige andere plaats zonder toestemming van De Woningbouwvereniging, zulks op straffe van een dwangsom van € 150,00 voor iedere overtreding, onverlet de bevoegdheid van De Woningbouwvereniging om die aldus geplaatste antenne wederom eigenhandig te verwijderen;

V. [gedaagde] te veroordelen in de kosten van deze procedure, waaronder begrepen het salaris en de verschotten van de gemachtigde van De Woningbouwvereniging.

3.2. De Woningbouwvereniging legt aan haar vordering ten grondslag dat [gedaagde] in strijd met de artikelen 3.2 en 7.2 van de Algemene Bepalingen veranderingen en toevoegingen heeft aangebracht aan het gehuurde. Deze veranderingen bestaan uit het plaatsen van een zendmast in de tuin welke tot het gehuurde behoort. Doordat de zendmast aan de buitenzijde van het gehuurde is aangebracht, is De Woningbouwvereniging op grond van artikel 7:215 lid 6 BW gerechtigd nadere regels te stellen met betrekking tot door de huurder aangebrachte veranderingen. Deze nadere regels zijn – onder meer – vervat in de artikelen 3.2 en 7.2 van de Algemene Bepalingen, aldus De Woningbouwvereniging.

3.3. De zendmast is volgens De Woningbouwvereniging door [gedaagde] geplaatst zonder voorafgaande schriftelijke toestemming en dient daarom te worden verwijderd. De Woningbouwvereniging betoogt dat het [gedaagde] op grond van artikel 3.2 van de Algemene Bepalingen niet was toegestaan zonder voorafgaande schriftelijke goedkeuring wijzigingen aan te brengen aan het gehuurde. Voorts is het de huurder op grond van artikel 7.2 van de Algemene Bepalingen niet toegestaan zonder schriftelijke toestemming opstellen te plaatsen. Een zendmast als geplaatst door [gedaagde], is een opstal als bedoeld in dit artikel 7.2, aldus De Woningbouwvereniging.

In ieder geval dient de zendmast te worden verwijderd omdat deze in strijd met het door De Woningbouwvereniging gevoerde Schotelantenne- en zendmastenbeleid en het beleid omtrent “zelf aangebrachte veranderingen” (hierna te noemen: ZAV-beleid) is geplaatst. De Woningbouwvereniging wenst een wildgroei van zendmasten tegen te gaan en wil een eenduidig beleid toepassen. De Woningbouwvereniging acht [gedaagde] gebonden aan het ter zake gevoerde beleid nu De Woningbouwvereniging een folder met de inhoud van het beleid aan [gedaagde] heeft gezonden. De Woningbouwvereniging stelt voorts dat zij vreest voor precedentwerking waarbij andere huurders soortgelijke bouwwerken aanbrengen aan de buitenzijde van hun woning. Bovendien stelt De Woningbouwvereniging dat de zendmast een ontsierend effect heeft op de woonomgeving.

3.4. [gedaagde] voert verweer en concludeert tot niet-ontvankelijkheid van De Woningbouwvereniging in haar vorderingen, althans tot afwijzing daarvan. [gedaagde] stelt voorop dat er geen sprake is van een zendmast in zijn tuin, maar van een antennemast. [gedaagde] is radioamateur en voor de daarmee verband houdende werkzaamheden is een antenne noodzakelijk. Er is geen alternatief voor deze antenne, ook niet in de vorm van een kabel of via internet volgens [gedaagde].

3.5. [gedaagde] acht zich niet gebonden aan het in 2009 door De Woningbouwvereniging opgestelde schotelantenne- en zendmastenbeleid omdat hij zijn antennemast sinds 2001 heeft. Een later ontwikkeld beleid kan hem niet worden tegengeworpen, aldus [gedaagde]. [gedaagde] betwist verder de ontvangst van de folder met hierin opgenomen het door De Woningbouwvereniging genoemde schotelantenne- en zendmastenbeleid en de ontvangst van de ZAV-voorwaarden. [gedaagde] weerspreekt dat toestemming voor het plaatsen van de mast schriftelijk diende te worden verleend, mondelinge toestemming is volgens hem reeds voldoende. [gedaagde] stelt dat hij mondelinge toestemming heeft gekregen voor het plaatsen van de antennemast. Uit de folder Schotelantenne en zendmast van De Woningbouwvereniging blijkt volgens [gedaagde] niet dat een schriftelijkheidsvereiste geldt, reden waarom de mondelinge toestemming die hem is gegeven aan een beroep van De Woningbouwvereniging op het ontbreken van toestemming in de weg staat.

3.6. Op de stellingen van partijen wordt hierna, voor zover van belang, nader ingegaan.

4. De beoordeling

4.1. De Woningbouwvereniging heeft niet weersproken dat [gedaagde] de mast in 2001 heeft geplaatst. Zodoende dient de plaatsing van de mast te worden getoetst aan de in 2001 geldende wettelijke bepalingen en aan hetgeen partijen zijn overeengekomen in de huurovereenkomst van 28

augustus 2001.

4.2. Op grond van artikel 206a Overgangswet Nieuw Burgerlijk Wetboek zijn de leden 1 en 6 van artikel 7:215 BW niet van toepassing op ten tijde van de invoering lopende huurovereenkomsten. Dit brengt voor wat betreft de huurovereenkomst van 28 augustus 2001 met zich dat De Woningbouwvereniging zich in deze procedure niet kan beroepen op het ontbreken van schriftelijke toestemming in de zin van artikel 7:215 lid 1 BW. Dat partijen in 2005 een nieuwe huurovereenkomst hebben gesloten maakt het voorgaande niet anders. De vordering, voor zover gegrond op het ontbreken van schriftelijke toestemming als bedoeld in lid 1 van artikel 7:215 BW, ligt daarom voor afwijzing gereed.

4.3. Wat er ook zij van de overeenkomsten, dan wel de verschillen tussen een zendmast en een antennemast, het recht waarop [gedaagde] zich beroept, te weten het recht om informatie te verzenden en te ontvangen via een mast, valt onder het bereik van artikel 10 van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (EVRM). In dit artikel is onder meer bepaald dat een ieder recht heeft op vrijheid van meningsuiting. Dit recht omvat de vrijheid een mening te koesteren en de vrijheid om inlichtingen of denkbeelden te ontvangen of te verstrekken, zonder inmenging van enig openbaar gezag en ongeacht grenzen.

4.4. Op grond van het tweede lid van artikel 10 EVRM kan de uitoefening van de in het eerste lid bedoelde vrijheden worden onderworpen aan bepaalde formaliteiten, voorwaarden, beperkingen of sancties, mits deze bij de wet zijn voorzien en in een democratische samenleving noodzakelijk zijn ter bescherming van bepaalde belangen, waaronder de rechten van anderen. Aan deze verdragsbepaling wordt directe horizontale werking toegekend, zodat deze bepaling ook geldt binnen privaatrechtelijke verhoudingen. Bij de beoordeling van de noodzakelijkheid spelen beginselen van proportionaliteit en subsidiariteit een rol en moet beoordeeld worden of de inbreuk een dringende maatschappelijke behoefte dient.

4.5. De kantonrechter dient te beoordelen of de door De Woningbouwvereniging gestelde voorwaarden voor het plaatsen, dan wel handhaven, van een mast stand kunnen houden in het licht van het tweede lid van artikel 10 EVRM. Zoals hiervoor is overwogen zijn op de huurovereenkomst van 28 augustus 2001 de leden 1 en 6 van artikel 7:215 niet van toepassing. Dit brengt met zich dat een op de wet gegronde beperking in de zin van het tweede lid van artikel 10 EVRM ontbreekt en de vordering reeds daaromvoor afwijzing gereed ligt. Voor zover De Woningbouwvereniging haar vordering grondt op artikel 3.2 van de Algemene Bepalingen wordt het volgende overwogen.

4.6. Anders dan [gedaagde] betoogt, kwalificeert het plaatsen van een mast aan de buitenzijde van de woning als het aanbrengen van een verandering aan het gehuurde in de zin van artikel 3.2 van de Algemene Bepalingen. Dit brengt met zich dat de vordering tot verwijdering van de mast onder meer dient te worden getoetst aan de Algemene Bepalingen.

4.7. Wat er ook zij van het antwoord op de vraag of de Algemene Bepalingen kwalificeren als beperking bij wet voorzien, ook indien veronderstellenderwijs uit wordt gegaan van een bevestigend antwoord op die vraag dient te worden beoordeeld of de door De Woningbouwvereniging gehanteerde voorschriften in een democratische samenleving noodzakelijk zijn in het belang van de bescherming van de rechten van anderen. Bij de beoordeling dient een afweging te worden gemaakt tussen enerzijds de belangen van De Woningbouwvereniging bij handhaving van deze voorschriften en anderzijds de belangen van [gedaagde] bij zijn recht op vrije informatiegarantie. De Woningbouwvereniging is in beginsel gerechtigd contractueel te bedingen dat veranderingen aan de buitenzijde van het gehuurde eerst dan mogen worden aangebracht nadat de verhuurder schriftelijk toestemming heeft gegeven. Dit recht van De Woningbouwvereniging kan echter worden beperkt indien handhaving ervan in strijd komt met het bepaalde in artikel 10 EVRM, het artikel waarop [gedaagde] zich – onder meer – beroept.

4.8. Vaststaat dat het [gedaagde] op grond van artikel 3.2 van de Algemene Bepalingen niet vrij stond eerder wijzigingen of voorzieningen aan te brengen dan na schriftelijke toestemming van De Woningbouwvereniging. De kantonrechter is echter van oordeel dat De Woningbouwvereniging niet aan [gedaagde] kan tegenwerpen dat de op grond van artikel 3.2 van de Algemene Bepalingen vereiste schriftelijke toestemming voor het plaatsen van de mast ontbreekt. Vaststaat dat de mast in 2001 is geplaatst. Indien De Woningbouwvereniging de mening was toegedaan dat het plaatsen van

de mast op grond van de Algemene Bepalingen niet geoorloofd was, lag het op haar weg [gedaagde] binnen een redelijke termijn na het plaatsen van de mast te berichten omtrent haar bezwaren. Nu De Woningbouwvereniging dit heeft nagelaten en eerst acht jaren na plaatsing van de mast, naar aanleiding van aanscherping van haar eigen beleid op dit punt, is overgegaan tot het uiten van bezwaren jegens [gedaagde], acht de kantonrechter het naar maatstaven van redelijkheid en billijkheid onaanvaardbaar dat De Woningbouwvereniging zich in deze procedure beroept op het ontbreken van schriftelijke toestemming.

4.9. Het voorgaande brengt met zich dat De Woningbouwvereniging door in deze procedure verwijdering van de mast, hoewel deze destijds is geplaatst in strijd met het bepaalde in artikel 3.2 van de Algemene Bepalingen, te vorderen, misbruik maakt van haar bevoegdheid.

4.10. Voor zover De Woningbouwvereniging haar vordering grond op de stelling dat zij het gevoerde schotelantenne- en zendmastenbeleid dient te handhaven, wordt het volgende overwogen. Het verweer van [gedaagde], dat er – kort gezegd – op neer komt dat hij zich niet gebonden acht aan dit beleid nu hij de mast in 2001 heeft geplaatst en het beleid eerst acht jaren later is ontwikkeld, slaagt. Nog afgezien van het feit dat niet is komen vast te staan dat [gedaagde] daadwerkelijk de folder met hierin opgenomen hetschotelantenne- en zendmastenbeleid heeft ontvangen, brengt het enkele toezenden van deze folder niet met zich dat [gedaagde] aan het daarin vervatte beleid is gebonden. Verder is gesteld noch gebleken dat partijen zijn overeengekomen dat het schotelantenne- en zendmastenbeleid van toepassing zou worden verklaard op de tussen partijen geldende overeenkomst. Evenmin is gebleken dat het beleid door toepassing van een overgangsregeling alsnog toepasselijk is geworden op bestaande situaties zoals de onderhavige. De Woningbouwvereniging heeft in dit geval onvoldoende feiten en omstandigheden aangevoerd op grond waarvan de gebondenheid van [gedaagde] aan het schotelantenne- en zendmastenbeleid moet worden aangenomen.

4.11. Bij het voorgaande komt dat de zendmast reeds acht jaren ter plaatse aanwezig was alvorens De Woningbouwvereniging haar beleid vaststelde. Immers, uit de stukken blijkt dat dit beleid in 2009 door De Woningbouwvereniging is vastgesteld, terwijl de mast in 2001 door [gedaagde] is geplaatst. Het nadien door De Woningbouwvereniging eenzijdig wijzigen van het beleid omtrent de plaatsing van schotelantennes en zendmasten door middel van een beleidswijziging, beïnvloedt in beginsel de voorwaarden waaronder [gedaagde] huurt niet. Voor hem geldt nog steeds dat hij – met inachtneming van de wet en Algemene Bepalingen – een schotelantenne of zendmast mag plaatsen. De eenzijdige beleidswijziging van De Woningbouwvereniging doet niet af aan de rechten van [gedaagde] op grond van de geldende huurovereenkomst. De vordering, voor zover gegrond op de bepalingen in het schotelantenne- en zendmastenbeleid, ligt voor afwijzing gereed. De gevorderde verplaatsing van de mast in overeenstemming met het schotelantenne- en zendmastenbeleid komt op grond van het voorgaande evenmin voor toewijzing in aanmerking.

4.12. Voor zover De Woningbouwvereniging een inbreuk op artikel 10 EVRM gerechtvaardigd acht voor de bescherming van de rechten van anderen wordt overwogen dat de bescherming van deze rechten op zich een legitiem doel vormt als bedoeld in lid 2 van voornoemd artikel. Naar de kantonrechter de stellingen van De Woningbouwvereniging begrijpt, stelt zij zich op het standpunt dat de rechten van anderen mede zien op bescherming van de rechten van De Woningbouwvereniging zelf. Daarnaast ligt in de stellingen van De Woningbouwvereniging besloten dat de rechten van derden dienen te worden beschermd tegen precedentwerking en het ontsierende effect van de mast.

4.13. Met betrekking tot het standpunt van De Woningbouwvereniging dat inbreuk op artikel 10 EVRM gerechtvaardigd is omdat zij rekening moet houden met de ongewenste aspecten van precedentwerking, is de kantonrechter van oordeel dat van geval tot geval door De Woningbouwvereniging een beslissing moet worden genomen. Daarbij is het aan De Woningbouwvereniging om te beoordelen of het ene geval ten opzichte van andere geval vergelijkbaar is of niet. Het voorkomen van precedentwerking is derhalve onvoldoende belang op zich en rechtvaardigt geen inbreuk op het bepaald in artikel 10 EVRM.

4.14. De enkele stelling dat de mast vanaf de weg zichtbaar is vormt, zonder nadere toelichting, onvoldoende onderbouwing van het gestelde ontsierende effect. Ook het standpunt dat het ontsierende effect aanwezig is omdat omwonenden beweerdelijk verklaard hebben dat zij vinden dat de mast een ontsierend effect heeft op de omgeving, wordt verworpen. Deze stelling heeft De

Woningbouwvereniging slechts onderbouwd door een gespreksnotitie over te leggen waarin twee van haar medewerkers aantekenen dat bij een rondgang met bewoners in de wijk een aantal bewoners heeft verklaard dat de zendmast een ontsierend effect heeft op de woonomgeving. Deze onderbouwing is te weinig concreet. Het lag op de weg van De Woningbouwvereniging om de verklaringen van de bewoners in het geding te brengen of om de bezwaren van deze bewoners op andere wijze inzichtelijk te maken, hetgeen De Woningbouwvereniging in deze procedure heeft nagelaten. Voor het overige draagt De Woningbouwvereniging geen feiten of omstandigheden aan die tot de gevolgtrekking kunnen leiden dat sprake is van een ontsierend effect dat van de mast uitgaat.

4.15. Gelet op het voorgaande is niet komen vast te staan dat sprake is van een legitiem doel in de zin van lid 2 van artikel 10 EVRM. Ook op deze grondslag gebaseerd, ligt de vordering voor afwijzing gereed.

4.16. Ter beoordeling ligt verder nog voor de vraag of De Woningbouwvereniging het met de inbreuk beoogde doel langs een andere, minder bezwarende weg kan bereiken. In dit kader dient te worden onderzocht of er voldoende passende alternatieven beschikbaar zijn en of met deze alternatieven het recht van [gedaagde] op vrije informatiegaring voldoende is gewaarborgd. Zo dient te worden bezien of de mast op een andere manier geplaatst kan worden en of eventueel andere alternatieven kunnen worden gebruikt.

4.17. Hoewel De Woningbouwvereniging op dit punt betoogt dat [gedaagde] zijn meningen en denkbeelden kenbaar kan maken door gebruik te maken van internet, ingezonden brieven in kranten, het drukken van pamfletten of door deze mondeling aan de mensen om hem heen mede te delen, is niet komen vast te staan dat deze vormen van expressie een passend alternatief bieden voor [gedaagde]. De Woningbouwvereniging laat echter na te onderbouwen dat, en op welke wijze, de door haar geopperde vormen van expressie [gedaagde] daadwerkelijk in staat stellen de door hem gewenste informatie of denkbeelden te ontvangen of te verstrekken. Gelet op het belang van de in het gedrang komende rechten, vormt de enkele opsomming van een aantal media in ieder geval onvoldoende onderbouwing van de stelling van De Woningbouwvereniging dat passende alternatieven voor handen zijn.

4.18. Gelet op hetgeen hiervoor is overwogen zal de gevorderde veroordeling tot verwijdering of verplaatsing van de mast worden afgewezen. Ditzelfde geldt voor de gevorderde machtiging tot het zelfstandig verwijderen van de mast en de dwangsom (als opgenomen onder III).

4.19. De Woningbouwvereniging heeft geen feiten of omstandigheden aangevoerd op grond waarvan moet worden aangenomen dat [gedaagde] over zal gaan tot het plaatsen van nog een mast zonder voorafgaande toestemming van De Woningbouwvereniging. Het gevorderde verbod en de daaraan verbonden dwangsom zullen eveneens worden afgewezen.

4.20. De Woningbouwvereniging zal als de in het ongelijk gestelde partij in de proceskosten worden veroordeeld. De kosten aan de zijde van [gedaagde] worden begroot op € 300,00 aan salaris gemachtigde.

5. De beslissing

De kantonrechter:

5.1. wijst het gevorderde af,

5.2. veroordeelt De Woningbouwvereniging tot betaling van de proceskosten aan de zijde van [gedaagde], tot de uitspraak van dit vonnis begroot op € 300,00, te betalen aan de griffier van deze rechtbank.

Dit vonnis is gewezen door mr. L.C. Heuveling van Beek, kantonrechter, en is in aanwezigheid van de griffier in het openbaar uitgesproken op 4 mei 2011.